

Θάπρεπε να προσέχουμε...

Είχε δει πρόσφατα το φώς της δημοσιότητας, η πρόθεση της Κυβέρνησης για πρόσληψη 400 Ελλήνων ως Εθελοντών Πενταετούς Υποχρέωσης (ΕΠΥ), που θα υπηρετήσουν στην Εθνική Φρουρά. Μέσα στα πλαίσια αυτής της απόφασης αναφέρθηκε επίσης ότι μετά τη λήξη της πενταετίας, θα μπορεί όποιος απ' αυτούς επιθυμεί, να υποβάλει αίτηση για κατάληψη μόνιμης θέσης στο στρατό της Κυπριακής Δημοκρατίας, καθώς και για απόκτηση της Κυπριακής υπηκοότητας.

Χάριν συζήτησης ας δεχθούμε προς στιγμήν ότι, η συνεχής ενίσχυση της Εθνικής Φρουράς χρειάζεται για τη περαιτέρω ενίσχυση της άμυνάς μας. Ας δεχθούμε επίσης ότι, η οικονομία μας μπορεί να υποβαστάξει την συνεχή αγορά εξοπλιστικών συστημάτων και συντήρηση της υφιστάμενης οργανωτικής δομής και υλικού. Αν και είμαστε απο εκείνους για τους οποίους είναι σαφές ότι, όσον αφορά την υπόθεση άμυνα, έχουμε απο καιρό ξεπεράσει το σημείο ασφαλείας σε σχέση με τις διάφορες πτυχές του θέματος, εκείνο που ξενίζει και δημιουργεί εντονο προβληματισμό, είναι η ελαφρά τη καρδία προσέγγιση με την οποίαν αποφασίζονται, ανακοινώνονται και προωθούνται ή δεν προωθούνται στη πράξη (η δημιουργία εντυπωσιασμού είναι μέρος του παιχνιδιού), τέτοια θέματα. Πότε και πόσο μελετήθηκε μιά τέτοια απόφαση πριν απο την εξαγγελία της και πόσο υπολογίστηκαν οι σοβαρές επιπτώσεις και ιδιομορφίες της;

Είναι η γνώμη μας ότι, η προώθηση και εφαρμογή αυτής της απόφασης, μόνο περιπλοκές μπορεί να δημιουργήσει, πέραν του ότι θα εξασθενήσει πολιτικά την Ελληνοκυπριακή πλευρά και θα πλήξει την οντότητα του Κράτους.

Επι πλέον θα πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι, η παροχή κατά μαζικό τρόπο της Κυπριακής υπηκοότητας σε Έλληνες πολίτες που θα υπηρετούν στην Εθνική Φρουρά, θα χρησιμοποιηθεί "στο κατάλληλο χρόνο" απο τον κ. Ντενκτάς και την Άγκυρα σαν επιχείρημα - αντιστάθμισμα αν θέλετε, - για την παρουσία δεκάδων χιλιάδων εποίκων στα κατεχόμενα, πρόβλημα που θα πρέπει να μας απασχολεί διαρκώς εξαιτίας του μεγέθους, της πολυπλοκότητας και της σοβαρότητας του.

Σε τέτοιες περιπτώσεις οι αριθμοί δεν έχουν και τόση σημασία όσο η ενέργεια αυτή καθ' εαυτή. Ακόμα θα αφαιρεθούν τόσο απο την Ελληνοκυπριακή όσο και απο τη Τουρκοκυπριακή πλευρά τα ερείσματα για οποιαδήποτε αποδοκιμασία, διαμαρτυρία ή

διαφωνία, των κατά καιρούς αποφάσεων του κ. Ντενκτάς για χορήγηση της υπηκοότητας του "Κράτους" του, στους διάφορους Τούρκους κουβαλητούς.

Μέχρι τώρα, αντιλαμβανόμενη το πολιτικό κόστος που εξυπακούει κάτι τέτοιο, αλλά και καθοδηγούμενη από σωφροσύνη και πολιτική ωριμότητα, η Κυβέρνηση ήταν πολύ συντηρητική στη παροχή υπηκοότητας, ιδιαίτερα σε Έλληνες πολίτες. Γνωρίζουμε περιπτώσεις Ελλήνων πολιτών, κατοίκων Κύπρου για πολλά χρόνια, στους οποίους δεν έχει δοθεί υπηκοότητα, αν και έχουν αιτηθεί κάτι τέτοιο.

Τώρα με την πρόθεση για παροχή υπηκοότητας στους ΕΠΥ, δίνεται η ευκαιρία στο κ. Ντενκτάς και την Αγκυρα να κατηγορήσουν την Ελληνοκυπριακή πλευρά για αυτό που οι ίδιοι έχουν κάμει για δεκάδες χιλιάδες Τούρκους, με το πρόσχημα των εποχιακών εργατών ή ακόμα και του δήθεν επαναπατρισμού Τουρκοκυπρίων. Η διαφορά είναι ότι η Ελληνοκυπριακή πλευρά θα κάμει κάτι τέτοιο με τον πλέον επίσημο τρόπο.

Αν και δεν αποτελεί το κατεξοχήν θέμα που συζητείται στις διάφορες συσκέψεις και δεν εμφανίζεται στις διάφορες προτάσεις που κατά καιρούς προωθούνται σε σχέση με τη λύση του Κυπριακού, ορθά η Ελληνοκυπριακή πλευρά θεωρεί όπως ελέχθη ήδη, σαν ένα από τα πιο σημαντικά κωλύματα στην προσπάθεια εξεύρεσης λύσης, την παρουσία των εποίκων. Και ορθά θεωρείται η ύπαρξη των εποίκων σαν σημαντικό πρόβλημα, εφόσον με την μεταφορά τους στη Κύπρο επιχειρείται η αλλαγή του δημογραφικού χαρακτήρα της χώρας μας. Δεν περιπλέκεται περισσότερο η κατάσταση, με την εξαγγελθείσαν απόφαση, στην προσπάθεια εξεύρεσης λύσης; Δεν αντιλαμβάνεται ότι τείνει να χάσει η Κυβέρνηση ένα δυνατό πολιτικό ατού, ενώ ταυτόχρονα βοηθά να ξεθωριάσει μιά σαφής ένδειξη των Τουρκικών προθέσεων;

Ένα άλλο ερώτημα που δημιουργείται, είναι κατά πόσο προχωρούμε στη δημιουργία μισθοφορικού στρατού. Σύμφωνα με το λεξικό των Τεγόπουλου-Φυτράκη (Δ' Έκδοση, 1991), η λέξη μισθοφόρος σημαίνει: "στρατιώτης μισθωτός, σε στρατό ξένης χώρας". Άρα, τυπικά τουλάχιστον, οι ΕΠΥ θα αποτελούν μισθοφορικό τμήμα. Μόνο τυπικά όμως; Πρόσφατα δημοσίευσε η "Αλήθεια" τα αποτελέσματα μιάς δημοσκόπησης που έγινε στην Ελλάδα, από την εφημερίδα "Ελευθεροτυπία" και κατέδειξε ότι το 70% των Ελλήνων δεν θέλουν να πολεμήσουν στην Κύπρο. Άραγε αυτοί που θα κάμουν αίτηση για τις 400 θέσεις θα ανήκουν στο 30% που θέλει να πόλεμο; Αν όχι, και θα ρχόντουσαν στην Κύπρο για επαγγελματική αποκατάσταση, πώς αλλιώς θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν;

Οι γραμμές αυτές σύρονται με μοναδική πρόθεση την επίκληση στην σοβαρότητα και τον πραγματισμό, που τόσο φαίνεται να απουσιάζουν από την σύγχρονη πολιτική μας σκέψη.

Ευσεβοποθισμοί, ψευδαισθήσεις και επιφανειακές προσεγγίσεις, συνέχεια δυστυχώς... Η πολιτική του "tit for tat", που έχει εφαρμοστεί τα τελευταία χρόνια μας οδήγησε στο να έχουμε παραμερίσει εντελώς τη πολιτική σκέψη και ενώ έχουμε να στηρίξουμε ένα χωριστό δικοινοτικό κράτος, συμπεριφερόμαστε απλά σαν να είμαστε Ελληνική επαρχία. Η πολιτική του "tit for tat", ίσως να ήταν σωστή αν οι στόχοι της Τουρκίας και του κου Ντενκτάς δεν ήταν τόσο διαφορετικοί από τους δικούς μας... Αξίζει να προσέξουμε την διαφορά...

21.10 95